

Bemærkninger til lovforslaget.

I løbet af vinteren 1963-64 har et af ministeren for Grønland nedsat udvalg undersøgt mulighederne for i Grønland at indføre den danske lov nr. 219 af 11. juni 1954, som ændret senest ved lov nr. 234 af 10. juni 1960, om ungdomsskoler og aftenskoler m. v.

Resultatet af udvalgets overvejelser blev, at der er udarbejdet forslag til en ministeriel bekendtgørelse om aftenskole og ungdomsundervisning m. v. i Grønland. Man fandt det derimod mest hensigtsmæssigt, for så vidt angår den danske lovs regler om ungdomsklubber og anden støtte til ungdomsarbejde, at udarbejde et lovforslag, særlig fordi forslaget indebærer betydelige økonomiske konsekvenser, og fordi der i Grønland er et meget stærkt behov for en sådan lov, hvorom nærmere i det følgende.

De vigtigste regler i lovforslaget indeholdes i kapitel I vedrørende ungdomsklubber m. v., men der er i forslagets kapitel II også taget hensyn til det behov, der måtte være i Grønland for økonomiske støtteforanstaltninger til børne- og ungdomsorganisationer i øvrigt.

Ungdomsklubarbejdet i Grønland tog sin begyndelse i 1962, og der er hidtil oprettet i alt 14 ungdomsklubber i Grønland for midler, der er stillet til rådighed af Grønlands Landsråd. Klubberne er imidlertid ofte etableret i lånte lokaler af temmelig ringe standard, og det volder på grund af den almindelige lokalemangel i Grønland stedse større vanskeligheder overhovedet at skaffe nogenlunde egnede lokaler.

Disse forhold må betegnes som særdeles uheldige, idet der hos de unge i Grønland kan konstateres en stadigt stigende interesse og et stadigt stigende behov for ungdomsklubarbejdet.

Behovet for ungdomsklubber er for tiden langt fra dækket. Dette udækkede behov vil, medmindre en ekstraordinær indsats gøres i den næste 10-års periode, blive overordentlig meget større. Det kan således oplyses, at antallet af unge fra 14-19 år i 5-års perioden fra 1960-65 steg med ca. 500 fra ca. 3.700 til ca. 4.200. I 5-års perioden 1965-70 forventes antallet af unge fra 14-19 år at stige med 1.400 fra ca. 4.200 til 5.600, og i 5-års perioden 1970-75 med ca. 1.500 fra 5.600 til 7.100. Et sådant stærkt stigende udækket behov for ungdomsklubarbejde anses for særlig uheldigt i Grønland, hvor andre muligheder for god beskæftigelse for de unge i fritiden ikke forefindes i nær samme omfang som i det øvrige Danmark, og hvor boligforholdene i hjemmene ofte er så trange, at de unge tvinges bort fra

hjemmene i fritiden. Det skal i forbindelse hermed nævnes, at det alvorlige ungdomsproblem i Grønland blandt andet har givet sig udslag i en stærk stigning i antallet af barnefødsler uden for ægteskab blandt de helt unge, en stigning i antallet af tilfælde af gonorrhoe samt en stigning i ungdomskriminaliteten.

Myndighederne i Grønland og i Danmark samt de folkevalgte forsamlinger i Grønland er da også helt opmærksomme på disse alvorlige problemer.

Det kan således nævnes, at Grønlandsudvalget af 1960 i den udarbejdede investeringsplan for perioden 1965-75 har planlagt at opføre ca. én ungdomsklub om året beregnet for 100 medlemmer til en udgift af ca. 900.000 kr. pr. klub.

Man har under overvejelserne i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget ikke fundet, at der i Grønland er behov for flere forskellige slags klubber for ungdommen, hvorved kan henvises til, at der i det øvrige Danmark findes regler om klubber i henholdsvis lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. og lov nr. 170 af 31. maj 1961 om børne- og ungdomsforsorg. Der er følgelig kun udarbejdet én lov om ungdomsklubber, og man har fundet det rigtigst at tage de i den danske lov nr. 234 af 10. juni 1960 om ungdomsskoler og aftenskoler m. v. indeholdte regler om ungdomsklubber som udgangspunkt.

Disse regler har dog ikke i sin helhed kunnet optages i nærværende lovforslag. Det skal herved særlig nævnes, at de myndigheder, som i henhold til den danske lov administrerer ungdomsklubvirksomheden, ikke for tiden kan etableres i Grønland, men man har dog søgt at sikre, at folkevalgte repræsentanter får størst mulig indflydelse på arbejdet, hvorom senere i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Som tidligere nævnt åbner lovudkastet i kapitel II også mulighed for støtte til andet børne- og ungdomsarbejde end klubarbejdet, idet man har haft for øje, at løsningen af ungdomsklubproblemet ikke dækker hele behovet for fritidsbeskæftigelse for ungdommen. Man har derfor ønsket at støtte ungdommens initiativ til at stifte foreninger, hvor sunde interesser kan dyrkes, og hvor de unge kan lære at samarbejde om løsning af fælles opgaver. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i kapitel II.

Det skal fremhæves, at det ikke skønnes muligt at overføre de danske regler om tilskud til anlæg og drift af ungdomsklubber m. v., særlig fordi Grønlands Landskasse kun råder over begrænsede